

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Sanctos quosdam sponte abjectum, & vile sepulchrum optauisse, sed tanto nobilius adquisiuisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

foetores, angustias vinculorum, horribiles lanienas patientissime toleravit; neque his cruciatibus contenta, etiam insuper corpus suum cilicijs, flagris, jeunijs afflixit, castigavitq;: quis ambigat, eam non etiam post mortem, cum nullus amplius in membris eorum dolor est, libenter passuram, si ossa & caro jam mortua, pro Christo, aliquid patientur, & nescio quò proijciantur? In hunc sensum rursus ait S. Doctor: *Si ea, quae sustentandis viuentibus sunt necessaria, sicut victus & amictus, quamuis cum graui afflictione desint, non frangunt in bonis perferendi tolerandiq; virtutem, nec eradicant ex animo pietatem, sed exercitatum faciunt fecundiorum: quanto magis cum desunt ea, quae curandis funeribus condendisq; corporibus defunctorum adhiberi solent, non efficiunt miseros in occultis piorum sedibus iam quietos?*

IX.

Atque hic tertia causa se offert, ipsa piorum Sanctorumq; humilitas & modestia, quae sponte expetit viles & ignobiles sepulturas. Ribadeneiram audi de S. Ignatio Loiola, ita loquentem: *Mihi aliquando dixit, illud sibi à DEO petendum esse, ut eius ipsius mortui cadauer volucris, & feris laniandum abiceretur. Nā cum ego, inquit, sterquilinum, & detestabilis omnino sim, quid aliud meis criminibus dignum expetam?* Hæc Societatis IESV author dixit, & sensit. Cui exemplo præiuit S. Gregorius Turonensis, qui, ut consuetam sibi humilitatem seruaret etiam in sepultura, in eiusmodi se loco iussit sepeliri, in quo omnium semper pedibus conculcatur, & ipsa loci constitutio obstarat, ne vniquam in aliqua reuerentia haberi posset. Quod quidem factum est, uti petiuit. Verum optimus S. Martini populus non diu passus est, ut tantus domini Diuique sui amicus, vestigijs intrantium premeretur. Quare inde eum sustulit, atq; in edito loco, Mausolæoq; insigni addito, eum collocauit. Nimirum, *Qui se humiliauerit, exaltabitur*, & hæc est via Sancti, *Antequam glorificetur humiliatur*. Atque hæc est quarta causa, ob quam vilior præcedit tumulus in nonnullis Sanctis, ut honoratior sequatur. Onesili Regis Cypri caput in ludibrium Amathusij supra portam vrbs suspenderant: in id examen apum mella congescit, fauisq; referfit. Hinc loci incolæ oraculo moniti caput honorificè sepelierunt, Onesiloque quotannis, ut Heroi, sacra instituerunt.

S. Augustin.
loc. cit.

Petr. Ribadeneir. lib. 5.
vit. S. Ign.
cap. 3.

Sur. tom. 6.
17 Nouembr.
in vit. eius.
cap. 23.

Marth. 23. 12.
Prou. 18. 32.

Pier. Valer.
lib. 26. cap. 3.

tuerunt. Ad hunc modum multi Sancti, etiam post mortem, ignominiosè tractati, vel se ipsi malè tractari cupientes, à calitum dulci omine innotuerunt, atque vel idcirco magis sunt honorati. Quia nimirum minoribus

Maius ab exequijs nomen in ora venit.

S. Marcellinus Pontifex, cum Claudio, Cyrino, Antonino, jussu Diocletiani, jam pœnitens ad martyrium ductus est. Comitabatur eum Marcellus Presbyter, quem ubi inter eundem multis admonuit, vt in fide constans permaneret, tandem etiam rogauit, ne corpus suum sepulturæ traderet, quòd diceret, *Obnegatum Saluatorem, se id nequaquam mereri.* Cùm igitur Diocletiani mandato, omnium eorum simul interemptorum corpora, ad dies sex & triginta, in via publica, insepulta jacuissent, apparuit Marcello Presbytero D. Petrus Apostolorum Princeps, monuitque eum, vt via Salaria, in cœmeterio, quod Priscillæ deinceps nomen habuit, conderentur. Quod sexto Kalendas Maias, iuxta B. Crescentionis corpus, factum est. Ad hunc modum Petri non tam in Christo negando, quàm conciliando successor, dum sepulturæ honorem fugit, Petro ipso procuratore, acquisiuit. Refert Beda, exædificatum à S. Augustino Anglorum Patrono, in regia ciuitate cœnobium & templum, sumptu & opera Edelberti, in honorem Apostolorum Petri & Pauli, in quo & ipsius Augustini, & omnium Episcoporum Doroueniensium simul & Regum Cantij corpora sepelirentur. Primus inibi Abbas erat Petrus, qui legatus in Galliam missus in mare demersus est. Eiectus autem, ab accolis ignobili loco tumulatus est. Ita ignotus in ignota jacebat arena. Sed non passus est prouidens Deus thesaurum talem delitescere. Noctibus singulis, ipse defuncto lumen accendit, & quia lampas deerat, admirabili cœlesti luce sepulchrum eius illustrauit. Hâc conspectâ, vicini pariter errorem suum, & viri à se sine honore sepulti sanctitatem agnouerunt. Quare egesta rursus arena, sacrum corpus & in Bononiæ urbem, & in templum tumulumque eius virtute dignum transtulerunt. Nihil vilitas loci nocet Sanctis; in ipsis tenebris exsplendescunt: premuntur ad tempus vulgari cespite,

B b b b

vt

Platina in vitis Pontifici. Naucler. gener. II. vol. 2. Marul. lib. 4. cap. 9.

Beda in hist. gentis Anglor. lib. 3. cap. 33.

Baron, tom. 3.
Annal. An.
326. post Sur.
7. Ianuar.

vt paulò pòst cum maiore gloria efflorescant. Ex ipso mari à procellis eijciuntur, vt condantur. Quòd si necdum condantur dignè satis, de cælo irradiantur, vt dignè condantur. Enimuerò si procellæ id non faciunt, faciunt marinæ belluæ. Siquidem, vt Baronius tradit, alijque ante eum Scriptores, quando Maximiani Imperatoris mandato S. Lucianus Martyr in vastum mare projectus est, grandi saxo dextero eius brachio appenso, vt submersus nusquam appareret, neque corpus eius sepulturam adipisceretur, aut ei parentaretur; delituit inibi quatuordecim diebus. Die decimo quinto, cum discipuli eius, circa littora, alius alibi, obambulet, solliciti vt cadauer eius è fluctibus eiectum reperirent, jamque hiberno tempore, mari admodum turbato, de eo inueniendo desperarent, S. Martyr Glycerio discipulo suo se stitit, eumque ita est affatus: *O tu, cum primùm mane surrexeris, abi in hunc locum, ostendens locum littoris. Te enim conueniam, cum illuc veneris.* Quamobrem & ille, vt primùm diluculauit, spe & admiratione plenus, associatis sibi pijs nonnullis viris, ad locum demonstratum appropinquauit. Ibi eo stante, ingens delphinus capite emerit è mari, magno murmure fluctus ante se agens, & spumis vndique circumdatus, vndas dissecuit, paulatimque magis ac magis super aquas eminuit, seque in æquore summo præbuit videndum, instarque vehementer spirantis anhelauit. *Ferebat autem extensum mortuum, tamquam in lecto jacentem. Eratque spectaculum mirabile, super corpus adeò lubricum & rotundum quietè manens mortuus, & nec à suo pondere, nec à vi fluctuum deuolutus ab eo quod ipsum portabat vehiculo. Cum autem delphinus fuisset prope continentem, fluctu sublime fuit sublatus, & terra id appulit. Atque ille quidem statim expirauit. Tunc discipuli sepulchrum illi, quale potuerunt, prout tempus urgebat, statuerunt, & humili sepulturâ donarunt. Hac autem omnia, cum S. Helena percipisset, vt erat sanctorum Martyrum studiosissima, digno trophæo triumphum Martyris ornare decreuit, atque illic sumptuosam desuper basilicam erigendam curauit. Quis hunc Lucianum non appellet Christianum Arionem? immò supra hunc extollat? Arioni viuo, huic mortuo Delphinus pepercit: ille naulum vehendi citharâ*

citharâ cecinit, iste vnus è turba silentum fuit. Quid cum Ario-
ne comparo Martyrem, cum Iona conferendum, si non præfe-
rendum? Ionam cetus (quem nonnulli *Lamiam* dictum putant) Ion, r. & 2.
deuorauit, & in visceribus suis, tribus diebus & tribus noctibus Gefner. in li.
retentum, tandem in aridam renouit: ab hoc deuorando piscis de piscib. fol.
abstinuit; sed ipse funeris portitor & comes, eum discipulis suis 82. & Micha-
tradidit sepeliendum, vt tantò gloriosior, quantò prodigiosior el Bapst. in
eius esset sepultura, ab ipsa denique Imperatrice magnificentis- lib. mirab.
simè adornanda. Quemadmodum DEVS, vel inter marinos flu- medic fol 29.
ctus S. Clementi martyri sepulchrum adornauit. Vt enim 30. &c.
Traianus eum ex oculis & memoria hominum aboleret, iussit Breuiar. Ro-
illum, alligatâ ad eius collum anchorâ, in profundum deiici. man. die 23.
Sed non est consilium contra Dominum. Nam cum, quod Im- Nouembr
perator mandârat, factum esset, Christianis ad litus orantibus, Lipom. tō. 5.
mare ad tria millia recessit: eoq; illi accedentes, ad insulam marmo- Sur. tom. 6.
ream in templi formam, & intus arcam lapideam, ubi Martyris cor-
pus conditum erat, & iuxta illud anchoram, quâ mersus fuerat, in-
uenerunt. Quo miraculo incolæ permoti, Christi fidem susceperunt.
Eius corpus postea Romam Nicolao primo Pontifice translatum, in Ec-
clesia ipsius S. Clementis conditum est.

Porro, vt S. Lucianus ipse moneret de corpore suo excipi-
endo, fecit id quidem peculiari Numinis, quod *glorificantes se glo-* X.
rificat, voluntate; sed etiam conuenienter voto & desiderio alio- 1. Reg. 2. 30.
rum defunctorum, quod, dum viuerent habuerunt. Quippe, Ephel. 5. 29.
quia propensione & lege naturali homo diligit seipsum, & teste
Apostolo, *Nemo carnem suam odio habet*, idcirco etiam cupit cor-
pus suum, post mortem, honestè tractari. Quapropter etiam S. Augustin.
defuncti quidam, vt ait S. Augustinus, *feruntur vel in somnis, vel* in lib. de cura
alio quocumque modo apparuisse uiuentibus, atq; ubi eorum corpora pro mortuis
jacerent inhumata nescientibus, locisq; monstratis, admonuisse, vt sibi agenda. c. 10.
sepultura, qua defuerat, praberetur. Et quis non credat, animam
post mortem eidem cupere, quod homo uiuus corpori suo desi-
derauit, cum naturalem suam ad illud retineat inclinationem,
quia cum illo tamquam fido comite & adiutore, DEO seruiuit;
illud in extremo iudicij die receptura est; cum illo in æterna bea-
titudine